

ВМЪСТО ПРОГРАМА

Въ настоящата първа уводна статия на вестника ни считаме за нужно, преди всичко, макаръ и на кратко, да опредѣлимъ, предназначаната ни цѣль, за постигането на която ще се стремимъ, да посочимъ идеитѣ, отъ които се вълнуваме и за реализирането на които ще да ратуваме, както и рамкитѣ, въ които ще се движимъ.

Като стъпваме съ този брой въ журналистическото поле, ние познаваме тежката и трудна задача, която ни предстои, съзнаваме деликатността на положението, въ което се поставяме. Бодъръ стражъ на правдата, строгъ пазителъ на истината, бичъ на общественитѣ пороци, ратникъ на идеи свети и възвишени, — журналистътъ е често прѣдметъ на незаслужени и съ нищо неоправдани нападки, хули, ненависть, злоба и отмъщение. Ние виждаме трънливиятъ пѣтъ, по който ще вървимъ, съзнаваме прѣчкитѣ, спънкитѣ, които ще срѣщнемъ; но далечъ отъ всѣко отчаяние, малодушие и еластичностъ, ще поднесемъ скромния си трудъ предъ олтаря на отечеството, като се ласкаемъ, че ще спомогнемъ, до колкото можемъ, за благото на страната ни, чрезъ посочване истинския и правъ пѣтъ, въ който тя трѣбва да върви и чрѣзъ лѣкуване всички обществени язви за правилното функциониране на държавния ни организъмъ.

Въодушевени отъ това желание, ние смѣло, неострашимо и безукоризнено ще понесемъ онова знаме, борбата подъ което мислимъ да ни изведе къмъ спасението на толкозъ измъчената ни страна.

Като пазимъ, по-нататъкъ, въ всички случаи, подобающата толерантностъ, сериозностъ, справедливостъ и безпристрастностъ, явяваме, че колонитѣ на вѣстника ни сж свободни за всички обществени въпроси по разнитѣ отрасли на управлението ни, стига да сж всестранны и умѣло разгледани и да е спазена въ тѣхъ нужната обективностъ.

Дали, прочее, ще се движимъ действително въ тѣзи строго опредѣлени рамки, безъ да се екзалтираме, безъ да се отдалечаваме и отстраняваме, нека бъдащето покаже...

Гр. Севлиево, 5 януарий 1902 год.

Причинитѣ и условията, които създаваха появяването на нашия вѣстникъ, не сж тѣзи, поради които сж създадени една частъ отъ българскитѣ вѣстници. Ние не сме имали предъ видъ да печелимъ отъ вѣстникарството разни частни облаги, нито да бжде нашия вѣстникъ орджие на прѣситенитѣ и доволнитѣ... Ние нѣма да се ограничаваме съ онова тѣсно партизанско стремление въ дѣйствиата, съ което се отличаватъ много отъ досегашнитѣ ни партизански вѣстници...